

SOFT POWER, MINT A HATALOM ÚJ ESZKÖZE

A kínai diplomácia retorikájának változása 1978-tól

RIGÓ MÁRTA

Kivonat: A kínai külpolitikát sokan sokféleképpen próbálták már bemutatni, példaként említve a *Csungkuo* szemléletet, mint a közép-ső-birodalmi lét meghatározó aspektusát a kínai külpolitikai lépésekben. Azonban az elemzések nagy többsége csekély figyelmet szentelt a *soft power* szerepének az államok közötti kapcsolatokban, a legtöbb szerző a *hard power*-t vette alapul és a realista iskola tanait, amely szerint a gazdasági és katonai erő dominál az államok világában.

Az előadás pont e téren kívánt újfajta megközelítést nyújtani, vagyis a Kínai Népköztársaság diplomáciai retorikáját nemcsak a realizmus elméletével igyekezett elemezni, hanem a konstruktivizmus hangsúlyozta nem-materiális elemeket is figyelembe véve egy konklúziót felállítani, hogy Peking retorikája mögött milyen valós érdekek húzódnak meg és ezek milyen helyet foglalnak el a kínai külpolitikai gondolkodásban.

Kulcsszavak: Kína – realizmus – konstruktivizmus – *soft power* – retorika – Tienanmen – békés fejlődés – harmonikus világ – USA.

Vázlat:

1. Kulturális imperializmus fogalma
1. Realista és a konstruktivista iskola bemutatása
2. Joseph Nye elmélete a *soft power*-ről
3. Kínai érdekek a *soft power* kapcsán
4. Kínai retorika változása 1978-tól
5. Sino-amerikai kapcsolatok változása a retorika tükrében
6. Krízisek kapcsán a kínai retorika megnyilvánulásai
7. A kínai *soft power* jelei
8. Következtetések

*

Konklúzió

A *soft power* egyrészt a Kína-képet felelősségteljes hatalomként kívánja bemutatni, amely a kínai fenyegetés ellensúlyát hivatott képviselni. Másrészt viszont ez egy új eszköz Peking kezében a hatalom növelésére, amelynek kapcsán kiaknázatlan lehetőségek merülnek fel. Washingtonnal szemben akár „versenyre” is léphet ezen a téren, mivel a nagyhatalmítás többi aspektusában, a gazdaságát kivéve, lemaradás nyilvánvaló, de ezen az új területen a verseny még nem biztos, hogy eldőlt.

A békés felemelkedés fogalmának használata globális szinten valós kijelentésnek tűnik, azonban regionális kontextusban vannak kérdőjelek a békés jelző kapcsán. Addig, azonban amíg a civil kontroll testet ölt a katonaság felett, a fegyverek használata helyett inkább egy multilaterális tárgyalássorozat keretében kívánja Kína elérni regionális ambícióit. A kérdés azonban nyitott, a regionális ambíciók elérésével Peking megelégszik-e egy szelettel a tortából, vagy az egész tortát magáénak szeretné tudni.

*

A tanulmány hamarosan olvasható

*